

skal afgive sin Stemme, med Alvor maa tænke over, hvad det er, han gjør, og bør som dansk Statsborger give Lovforslaget sin Stemme. Disse Borgeie, hvis Vel og Bæe her behandles, betragte sig som Statsbygningens Grundvold; men ligesom man ved at svække Grundvolden af en Bygning i betydelig Grad udsætter sig for at see Bygningen styrte sammen, saaledes gjælder efter min Overbeviisning det Samme med Hensyn til Statsbygningen. Idet jeg altsaa udtaler min Tak og Anerkjendelse til det Udvalg, som har behandlet denne Sag, skal jeg erklære, at jeg er villig til at stemme for det foreliggende Lovforslags Overgang til videre Behandling.

Saall: Da jeg igaar begjærede Ordet, var det vistnok nærmest for at motivere min Stemmegivning i denne Sag. Jeg har desværre ikke kunnet være tilstede fra Begyndelsen af dette Møde. Det gjør mig meget Dndt ikke at have kunnet være tilstede og overvære de Forhandlinger, der have fundet Sted, og navnlig ikke at have kunnet høre den længere Udtalelse, som jeg veed, er kommen fra den høitærede Ministers Side; men jeg maa heri see en saameget stærkere Opfordring til at fatte mig i den størst mulige Korthed, jeg kan endda maaffee befrygte, at Noget af det, jeg vil sige, allerede har fundet sin Plads i tidligere Udtalelser, og jeg saaledes kommer til at gjøre mig skyldig i Gjentagelser. Hvad der først og fremmest ligger mig paa Hjertet at fremhæve, er, at den Afstemning, som nu skal finde Sted, er af en ganske exceptionel eller ganske særlig Natur, og at den umuligt for de Herrer har eller kan have den Betydning, som ivoirigt en Afstemning efter 3die Behandling maa have her i Thinget. Dersom jeg ikke igaar havde hørt en Udtalelse fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), saa vilde jeg næsten troe mig berettiget til at udtale, at der ikke her i denne Sal var en Gnefte, som noget Dieblit kunde gaae ud fra, at dette Lovforslag netop saaledes, som det nu foreligger, skulde kunne blive ophøiet til Lov, uden at det atter maatte være kommet til at forelægge dette Thing til fornyet Drostelse og gjentagen Afstemning.

Man kan sikkert have forffjellig Mening om, hvilken Skæbne der maatte vante dette Forslag paa dets senere Dei gennem Livet og navnlig i det andet Thing; der kan vistnok være dem, som antage, at det der vil finde en brat og hurtig Død, eller at det dog ialfald vil komme dertil, om ogsaa ad en noget langsommere Dei; men der er imidlertid ogsaa dem, som troe sig berettigede til at antage, at dette ikke vil blive Tilfældet, men at Forslaget med forffjellige mere eller mindre væsentlige Ændringer og Forandringer vil vende tilbage til dette Thing, og at det da mulig maatte vise sig, at det dog havde bevaret saa megen Livskraft, at det vilde være gjørligt gennem de forffjellige Stadier paa Lovgivningsvcien, som endnu staae tilbage, at føre det videre, saaledes at det i ethvert Tilfælde kunde ende med en Vedtagelse af Rigsdagen i det Hele, ja endog med en Stadfæstelse af Hans Majestæt Kongen. Men at dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, i alle dets Ord og Punkter virkelig skulde blive uforandret vedtaget af det andet Thing og derefter, uagtet de Udtalelser, der alt tidligere have fundet Sted og formodentlig idag gjentagende ere blevne fremdragne fra den høitærede Sidenrigsministers Side, skulde opnaae allerhøieste Stadfæstelse aldeles uforandret, ja, det kan man kalde muligt — thi hvad i Verden er der ikke, som kan siges at være muligt — men jeg troer med fuldeste Fole at turde paastaae, at det maa henregnes til de alleruimeligste Usandsynligheder, til saadanne Usandsynligheder, hvoraf Ingen kan lade sig lede eller bestemme i sin Handlemaade. Men at dette nu ogsaa er den Opfattelse, som er gaaet igjennem, ja, jeg kan gjerne sige hele Forhandlingen her i Thinget, forekommer mig at være indlysende og uimodsigeligt. Det kan ikke falde mig ind nu her at ville fremdrage Meget i saa Henseende, men jeg troer blot at behøve at henvise til de Udtalelser, som oftere ere fremkomne, og senest endnu fremkom under denne tredie Behandling fra Forslagets Stiller og Udvalgets Ordfører, hvilke paa det Allertydeligste vise ogsaa for hans Bedkommende, at der er enkelte Punkter, endog af større Betydning, som han enten stemte for at bevare